

عنوان مقاله:

اثر استفاده از تفاله انار و زیست یار باکتریایی بر عملکرد و خصوصیات لاشه جوجه گوشتی تحت تنش گرمایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی افزودنی های خوراک دام و طیور با محوریت تنش های محیطی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه مهدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم دامی، دانشگاه بیرجند

سیدجواد حسینی واشان - دانشیار گروه علوم دامی، دانشگاه بیرجند

علی حسین پیرای - گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: استفاده بهینه از فرآورده های فرعی کارخانجات صنایع غذایی و ضایعات کشاورزی در برنامه غذایی دام راهی است که میتواند سبب ایجاد تسه یلاتی در امر استفاده از مواد غذایی ارزاتر و همچنین کمک به بهبود عملکرد دام باشد. سالیانه هزاران تن محصول جانبی (پوست و دانه) میوه انار در کارخانجات فرآوری بدون استفاده دور ریخته میشود. مواد و روشها: تعداد ۳۶۰ قطعه جوجه نر گوشتی راس ۳۰۸ تهیه و آزمایش با ۹ تیمار، ۴ تکرار و ۱۰ قطعه در هر تکرار اجرا شد. این تحقیق در قالب طرح کاملاً تصادفی با آزمایش فاکتوریل با سه سطح تفاله هسته انار (صفر، ۴ و ۸ درصد) و سه روش زیست یار باکتریایی محرک رشد (بدون زیست یار، افشانه و آشامیدنی زیست یار باکتریایی) به مدت ۴۲ روز انجام گرفت. به منظور مطالعه صفات عملکردی و خصوصیات لاشه، جوجه ها به صورت دوره ای توزین و خوراک مصرفی آنها توزین شد و ضریب تبدیل خوراک به صورت دوره های محاسبه شد. در پایان دوره آزمایش (۴۲ روزگی) از هر تکرار به تصادف دو جوجه خونگیری و کشتار شدند. اجزای لاشه، شامل سینه، ران، چربی بطنی، بورس فابریوس و طحال تفکیک و وزن گردید. نتایج و بحث: در اثرات اصلی افزودن ۸ درصد تفاله انار به جیره باعث کاهش ضریب تبدیل خوراک در دوره رشد در مقایسه با شاهد شد ($P < 0.05$). در اثرات متقابل میانگین ضریب تبدیل خوراک کل دوره پرورشی در تیمار زیست یار افشانه بدون تفاله انار و تیمار زیست یار آشامیدنی با ۸ درصد تفاله انار در مقایسه با شاهد کاهش معنیدار داشت ($P < 0.05$). در اثرات اصلی زیست یار باعث کاهش چربی بطنی، افزایش وزن نسبی بورس و تفاله انار باعث کاهش چربی بطنی شد. در اثرات متقابل زیست یار و تفاله انار سبب افزایش راندامان لاشه در مقایسه با شاهد شد ($P < 0.05$) ولی بر وزن سایر اندامهای لاشه بی تاثیر بود. نتیجه گیری کلی: افزودن تفاله انار باعث کاهش ضریب تبدیل کل دوره در شرایط تنش گرمایی گردید. همچنین استفاده از زیست یار و تفاله انار در جیره موجب افزایش راندامان لاشه شد و همچنین در اثرات اصلی زیست یار و تفاله انار کاهش چربی بطنی شد. بنابراین استفاده از زیست یار و تفاله انار تا سطح ۸ درصد در خوراک، اثرات منفی تنش گرمایی را در جوجه های گوشتی کنترل کرده است

کلمات کلیدی:

عملکرد، راندامان لاشه، چربی بطنی، جوجه گوشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283977>

